

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 420/2016
20.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Н., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234. став 3. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ј.С., поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 1300/15 од 27.01.2016. године и Кж2 187/16 од 07.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ усваја захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., адв. Ј.С., као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 1300/15 од 27.01.2016. године и Кж2 187/16 од 07.03.2016. године, тако што Врховни касациони суд окривљеном С.Н. поред правноснажним решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 1300/15 од 27.01.2016. године, досуђених трошкова кривичног поступка у износу од 30.000,00 динара, **ДОСУЂУЈЕ** још 15.000,00 динара, на име састављања поднеска од 21.03.2015. године, док се у осталом делу захтев **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 1300/15 од 27.01.2016. године, окривљеном С.Н. досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 30.000,00 динара, на терет буџетских средстава Апелационог суда у Крагујевцу и наложено рачуноводству тог суда да трошкове досуђене окривљеном исплати браниоцу окривљеног, адв. Ј.С. на рачун код банке ... број ..., у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног С.Н., адв. Ј.С., Апелациони суд у Крагујевцу је својим решењем Кж2 187/16 од 07.03.2016. године одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 1300/15 од 27.01.2016. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног С.Н., адв. Ј.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде члана 32. ЗКП и члана 23. и 65. Закона о адвокатури док из образложења захтева произилази да указује на повреду чл. 441. став 4. ЗКП и битну повреду из чл. 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи обе нижестепене одлуке и браниоцу досуди тражене трошкове као и трошкове овог поступка. Бранилац предлаже да на основу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда, а ради присуства истој.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., адв. Ј.С., доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., адв. Ј.С., у односу на повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП је основан.

Основано се у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, како то из образложења захтева произилази, истиче повреда члана 441. став 4. ЗКП, а наиме да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер део захтева окривљеног у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка настали за састављање захтева за накнаду трошкова пред Апелационим судом у Крагујевцу, није прихватио, јер није предвиђен Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Наиме, Апелациони суд у Крагујевцу је својим првостепеним решењем окривљеном С.Н. досудио трошкове кривичног поступка у износу од 30.000,00 динара и то на име састављања жалбе против решења тога суда Кж1 803/14 од 26.03.2015. године, док је део захтева за накнаду трошкова за састављање захтева за накнаду трошкова насталих пред Апелационим судом у Крагујевцу одбио уз образложење да такав захтев није предвиђен Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а које решење је потврђено другостепеним решењем тога суда Кж2 187/16 од 07.03.2016. године.

Поступајући на тај начин Апелациони суд у Крагујевцу је по налажењу Врховног касационог суда повредио одредбу члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7. прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоцу. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградам и накнадама трошкова за рад адвоката, у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из Тарифног броја 1. док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Имајући у виду цитиране законске одредбе те чињеницу да награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, а захтев за накнаду трошкова пред Апелационим судом у Крагујевцу, у конкретном случају спада у остале поднеске у кривичном поступку, то је неправилан закључак првостепеног суда дат у побијаном решењу да поднесак – захтев за накнаду трошкова пред Апелационим судом у Крагујевцу не спада у остале поднеске у кривичном поступку.

С`тога је Врховни касациони суд из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП делимично усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., преиначио побијано решење тако што је окривљеном С.Н. досудио на име састављања поднеска – захтева за накнаду трошкова пред Апелационим судом у Крагујевцу од 21.03.2015. године, од стране његовог браниоца, износ од 15.000,00 динара. Овај износ је обрачунат према важећој адвокатској тарифи у односу на кривично дело за које је вођен кривични поступак – кривично дело из члана 234. став 3. КЗ за које је предвиђена казна затвора од 2 до 10 година па му се за састављање захтева има признати наведени износ.

Надаље, бранилац окривљеног С.Н. у понетом захтеву за заштиту законитости указује да су изреке првостепеног и другостепеног решења неразумљиве, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, да је о трошковима одлучивао стварно ненадлежан суд (члан 32. ЗКП), чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП, као и да у образложењу другостепене одлуке нема уопште разлога, што би такође представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и битну повреду из чл. 438. став 1. тачка 8) ЗКП, која постоји само када предмет оптужбе није решен што у конкретном случају није случај, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

С тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, део захтева браниоца окривљеног С.Н., адв. Ј.С., у којем се указује на законом недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека – захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.